

«Буває озоріння...»
Воронько Платон Микитович

Буває озоріння!
Так, але негусто.
Коли ж ти вчув його заздалегідь —
Воно стьмяніє враз.
На серці стане пусто,
Душа схолоне, наче дзвона мідь,
А ти у дзвін той будеш калатати
І тішитись: яка луна довкіл!
Хоча луна не вилітала з хати,
Вона, безкрила, билася об стіл.

Джерело: *Воронько П. М.* Збірка «Осениця». Ч 2 — К.: Радянський письменник, 1983.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/voronko_platon_mykytovych/buvaie_ozorinnia